

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616203500
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8616203500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, sudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci žalobcu G. R., nar. XX.X. XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Advokátskej kancelárie so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 300,00 eur s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

- I) Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 300,00 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II) Priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Igora Šafranka, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
- III) Žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žaloby na účet Okresného súdu Svidník vedený v štátnej pokladnici vo výške 18,00 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia finančného zadostučinenia vo výške 300,00 eur, ktorú odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod spisovou značkou 6C/149/2016 kde bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa, v konaní bol čiastočne úspešný. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/149/2016 bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol: Súd poukazuje, na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitosti povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZOSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitosti vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takého náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2, písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom

- 2 -

4C/108/2016

úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmysle musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje, zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a prípadné poplatky. V zmluve je uvedený len počet splátok, ale len

splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť aby takáto podstatná náležitosť s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, neuvádzala. V tomto smere teda súd zastáva názor vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10. 2012, že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosti zmluvy priamo v texte o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že a takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V zmluve absentuje údaj konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 40 splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy a to o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd nemal pochybnosť o tom, že účelom ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f) ZoSÚ bolo zakotvenie povinnosti dodávateľa (veriteľa) jasne a zrozumiteľne uviesť v zmluve konečnú splatnosť úveru tak, aby z nej spotrebiteľ vedel okamžite presne zistiť, dokedy bude úver splácať (kedy zaplatí poslednú splátku úveru). Konečná splatnosť úveru musí byť dátumovo presne špecifikovaná, teda musí byť vyjadrená presným dátumom. Súd poukazuje na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov, nakoľko táto nemôže mať rovnakú hodnotu ako ročný úrok, čiže tento údaj je v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods. 1, písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Preto ani platby odporcu nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú navrhovateľ odporcovi reálne poskytol. Vzhľadom na to, že odporca zaplatil do podania návrhu 2 076,48 eura a po podaní návrhu sumu 480 eur z úverovej istiny 4 198,79 eura, uložil súd povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľovi zvyšných 1 642,31 eura a v prevyšujúcej časti návrh zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6C/149/2014 z 26.4. 2016 nadobudol právoplatnosť dňa 30.6. 2016 a vykonateľnosť 21.7. 2016. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z rozsudku jeho odôvodnenia. Žalobu ďalej odôvodnil ustanovením § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bol tým naplnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 300,00 eur. Žalobnému návrhu navrhol vyhovieť

2) Žalovaná nepripojila sa k žalobe.

3) Podľa §180 CSP boli splnené podmienky aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, ktorí boli v konaní zastúpení advokátmi.

- 3 -

4C/108/2016

4) Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav :

5) Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 26.4.2016 sp. zn. 6C/149/2014-60 (právoplatný 30.6.2016) o zaplatenie 3 352,98 eura s príslušenstvom rozhodol, že konanie o zaplatenie sumy 480,00 eura zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 642,31 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 4.7. 2011 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur splatných vždy do 20 dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku do úplného zaplatenia dlhu s tým, že v prípade nezaplatenia jednej splátky sa stane splatným celý dlh, v prevyšujúcej časti žalobný návrh zamietol, zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi

trovy konania vo výške 414,85 eura na účet právneho zástupcu žalobcu, intervenientovi (do 30.6. 2016 vedľajší účastník) náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku Súd poukazuje na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZOSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takého náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2, písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, poštu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmysle musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje, zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a prípadné poplatky. V zmluve je uvedený len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť aby takáto podstatná náležitosť s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, neuvádzala. V tomto smere teda súd zastáva názor vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10. 2012, že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosti zmluvy priamo v texte o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že a takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 40 splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy a to o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd nemal pochybnosť o tom, že účelom ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f) ZoSÚ bolo zakotvenie povinnosti dodávateľa (veriteľa) jasne a zrozumiteľne uviesť v zmluve konečnú splatnosť úveru tak, aby z nej spotrebiteľ vedel okamžite presne zistiť, dokedy bude úver splácať (kedy zaplatí poslednú splátku úveru). Konečná splatnosť úveru musí byť dátumovo presne špecifikovaná, teda musí byť vyjadrená presným dátumom. Súd poukazuje na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov, nakoľko táto nemôže mať rovnakú hodnotu ako ročný úrok, čiže tento údaj je v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods. 1, písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Preto ani platby odporcu nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu

- 4 -

4C/108/2016

započítané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú navrhovateľ odporcovi reálne poskytol. Vzhľadom na to, že odporca zaplatil do podania návrhu 2 076,48 eura a po podaní návrhu sumu 480 eur z úverovej istiny 4 198,79 eura, uložil súd povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľovi zvyšných 1 642,31 eura a v prevyšujúcej časti návrh zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

6) Žalovaný podal vyjadrenie v ktorom okrem iného poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov o ktoré žalobca opiera svoj nárok, ďalej žalobca nie je osobou, ktorá úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva na súde s tým, že žalobca bol čiastočne úspešnou stranou (nakoľko žaloba bola v časti zamietnutá), žalobca nepreukázal, že by úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva na súde, na základe čoho nepreukázal vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie a preto je podaná žalobu potrebné pre neunesenie dôkazného bremena zamietnuť, ďalej zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované ZoSÚ a smernicou. Ak aj Okresný súd Svidník v konaní 6C/149/2014 posúdil poskytnutý úver ako bezúročný a

bez poplatkov, podľa názoru žalobcu takéto právne posúdenie veci súdom nezaväzuje vo veci konajúci súd a rovnako tak nemožno toto právne posúdenie považovať za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu, resp. úspešné súdne uplatnenie porušenia spotrebiteľských práv žalobcom. Ak aj žalobca vo svojich podaní poukazuje na túto skutočnosť a Okresný súd Svidník sa s touto argumentáciou v konaní 6C/149/2014 stotožnil, možno to považovať len za úspešnú obranu žalobcu v konaní. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze - Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. Zn. 23Cdo1201/2009 a tiež komentár Občiansky zákonník I. Komentár. I. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2008, pričom účelom ochrany spotrebiteľa je zabezpečiť rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán tak, že súd má povinnosť ex offio prihliadať na neprijateľnosť a neplatnosť zmluvných podmienok. Účelom ochrany spotrebiteľa však v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje. Žalobcovi boli na základe zmluvy zo strany právneho predchodcu žalovaného preukázateľne poskytnuté finančné prostriedky, ktoré žalobca nevrátil dohodnutým spôsobom. Bol to teda práve žalobca, kto porušuje svoje zmluvné povinnosti. Žalovaný zdôrazňuje, že hoci bol v súdnom konaní úspešný len čiastočne, žalobcovi nebola jeho konaním spôsobená žiadna ujma. Na základe uvedeného možno podľa názoru žalovaného konštatovať, že priznaním požadovaného finančného zadosťučinenia by došlo nielen k jeho priznaniu v rozpore so zákonom (nepreukázanie úspešného uplatnenia práva na súde), ale zároveň by došlo k vybočeniu z medzi ochrany spotrebiteľa a k aprobovaniu konania, ktorým sa žalobca snaží zneužiť svoje postavenie spotrebiteľa a ustanovenia zákona upravujúce ochranu spotrebiteľa a získať tak pre seba neoprávnený majetkový prospech. Takémuto konaniu podľa názoru žalobcu nemožno poskytnúť súdnu ochranu. V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že nie sú splnené podmienky na priznanie požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa. Žalobu navrhol zamietnuť, uplatnil nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7) V konaní pred súdom: a) žalobca zotrval na podanej žalobe z dôvodov uvedených v žalobe s tým, že ma zato, že bola naplnená hypotéza § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko žalobca bol v časti úspešný, jeho nárok na finančné zadosťučinenie je opodstatnený a vychádza z úspešnej obrany v pôvodnom konaní a teda z úspešného uplatňovania spotrebiteľských práv, zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/53/2016-59 zo dňa 4.10.2016 v ktorom odvolací súd v bode 15konštatuje ... odvolací súd sa stotožňuje s názorom odvolateľa, že strata 300 eur oproti možnosti získania 1 759,36 eur v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. Zn. 7C/325/2014 je pre žalovaného ako nebankový subjekt úplne nepodstatná a odradzujúco pôsobiť nemôže. Podľa názoru odvolacieho súdu odradzujúco pôsobiť môže len hrozba strany prevyšujúca nad 50 % o ktorú veriteľ spotrebiteľa prípravne pripraviť aby veriteľ niesol riziko strany keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť. Z uvedeného vyplýva to, že ak sa žalobca v tomto konaní domáha finančného zadosťučinenia len vo výške 300 eur čo v podstatne nedosahuje ako krajský súd konštatuje minimálne 50 %, ktorá by mala predstavovať výšku aby to voči nebankovému subjektu

- 5 -

4C/108/2016

pôsobilo odradzujúceho je primerané zadosťučinenie vo výške 300 eur ako sa žalobca v tomto konaní domáha považuje za primerané, je opodstatnené a majúce svoju relevanciu, k námietke premlčania doplnil, že k porušeniu došlo až v roku 2016, žalobu považuje za dôvodu zároveň uplatnil trovy konania.

b) Žalovaný so žalobou nesúhlasil, popieral naplnenie hypotézy § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa doplnil, že zmluvu neuzatváral, túto uzatváral predchodca žalobcu a v prípade ak tento nedodržel náležitosti ustanovené zákonom zodpovedá za porušenie a žalovaný mal uplatniť tento nárok voči inému subjektu, žalovaný namietol svoje vecnú pasívnu legitímáciu, pre prípad, že súd sa stotožní s porušením práv spotrebiteľa vzniesol na námietku premlčania, nakoľko k porušeniu práv došlo v roku 2010, čiže porušenie povinnosti zakladajúce nárok na primerané zadosťučinenie začalo plynúť dňom nasledujúcim po uzatvorení zmluvy, maximálne premlčacia doba je 3-ročná čiže v roku 2013 uplynula, nakoľko nárok na primerané finančné zadosťučinenie bol podaný v roku 2016, žalobu navrhol zamietnuť.

8) Zistený stav súd právne uzatvára:

9) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

10) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

11) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

12) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

13) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

14) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

15) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

16) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 3 ods. 3 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

17) Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (§ 3

- 6 -

4C/108/2016

ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

18) Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy, rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu vyhovel nakoľko bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 26.4. 2016 sp. zn. 6C/149/2014-60 (právoplatný 30.6.2016) o zaplatenie 3 352,98 eura v odôvodnení uviedol Súd poukazuje na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZOSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takého náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2, písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmysle musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje, zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a prípadné poplatky. V zmluve je uvedený len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k

jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť aby takáto podstatná náležitosť s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, neuvádzala. V tomto smere teda súd zastáva názor vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10. 2012, že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosti zmluvy priamo v texte o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že a takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 40 splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy a to o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd nemal pochybnosť o tom, že účelom ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f) ZoSÚ bolo zakotvenie povinnosti dodávateľa (veriteľa jasne a zrozumiteľne uviesť v zmluve konečnú splatnosť úveru tak, aby z nej spotrebiteľ vedel okamžite presne zistiť, dokedy bude úver splácať (kedy zaplatí poslednú splátku úveru). Konečná splatnosť úveru musí byť dátumovo presne špecifikovaná, teda musí byť vyjadrená presným dátumom. Súd poukazuje na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov, nakoľko táto nemôže mať rovnakú hodnotu ako ročný úrok, čiže tento údaj je v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods. 1, písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Preto ani platby odporcu nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú navrhovateľ odporcovi reálne poskytol. Vzhľadom na to, že odporca zaplatil do podania návrhu 2 076,48 eura a po podaní návrhu sumu 480 eur z úverovej istiny 4 198,79 eura, uložil súd povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľovi zvyšných 1 642,31 eura a v prevyšujúcej časti návrh zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

- 7 -

4C/108/2016

19) Súd nárok žalobcu považoval za dôvodný a suma 300,00 eur predstavuje primerané finančné zadostučinenie titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu, pretože boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa a tieto boli spôsobilé privodiť mu ujmu, pričom tento stav bol v konaní riadne preukázaný, žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, pričom táto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadostučinenie, nakoľko ide spotrebiteľský vzťah a žalovaný bol povinný prinajmenšom konať v súlade s dobrými mravmi. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej strany ohľadom jej argumentácie, pretože titulom uplatňovaného primeraného finančného zadostučinenia bolo rozhodnutie tunajšieho súdu (6C/149/2014), ktorým bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva žalobcu zo strany obchodníka. Žalobca ako spotrebiteľ uplatnil satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv, nakoľko tieto musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, zároveň aj funkciu relutárnu. Súd prvej inštancie odmietol dôvody žalovanej strany v nedostatku pasívnej legitímácie, toto považuje za účelovú obranu, neobstojí ani tvrdenie, že žalobca zmluvu nevyhotovil, avšak titulom zmluvy o postúpení pohľadávky z takéhoto vzťahu právo uplatnil, pričom porušenie práva spotrebiteľa boli v rozhodnutí sp. zn. 6C/149/2014-60 zo dňa 26.4. 2016, neobstojí ani námietka premlčania, nakoľko vo veci bolo rozhodnuté a už citovaným rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.6. 2016 a dňom nasledujúcim začala plynúť premlčacia lehota, ktorá neuplynula, nakoľko žalobca podal žalobný návrh 9.8. 2016. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca rozsudkom zo dňa 26.4. 2016, sp. Zn. 6C/149/2014-60 (právoplatný 30.6. 2016) preukázal titul na uplatnenie nároku na primerané finančné zadostučinenie v rozsahu uplatneného nároku spôsobom ako je vyššie uvedené. Taktiež bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že porušenie práva žalobcu ako spotrebiteľa aj napriek tomu, že v konaní bol čiastočne úspešný bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, teda žalovaná strana vždy, v každej spotrebiteľskej veci musí konať v súlade s dobrými mravmi, nesmie zneužívať svoje postavenie formulárovými zmluvami spôsobom a to ani v prípade zmlúv o postúpení pohľadávok pretože citované ustanovenie na základe ktorého žalobca uplatnil svoje právo s týmto počíta v rámci primeraného finančného zadostučinenia, pretože neprimerané podmienky zároveň spôsobujú neprimerané následky pre spotrebiteľa v danom prípade

žalobcu zatiaľ iba v rovine uplatneného práva, čomu zodpovedná predmetná žaloba a súdom priznaný nárok primeraného finančného zadostučinenia.

20) Preto na základe toho v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené.

21) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu, o ktorých súd rozhodne osobitným/samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného

- 8 -

4C/108/2016

z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú

prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

- 9 -

4C/108/2016

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa

môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami.